நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 14 | 1918௵ செப்டம்பர்௴ | மாதம் 4

OUR VICTORY IN THE EUROPEAN WAR

HAIL THE BRITISH RAJ

பிரிடிஷ் ராஜ்யத்தின் ஜயப் பிரதாபம்

(முத்திநெறி யறியாத — என்னும் மெட்டு.)

அருளேஓர் உருவாகி அணுவிலுமோர் அணுவாகி
இருளறவே எங்கெங்கும் இருந்தருளும் பரம்பொருளே
பொருள்சேரும் எம்மரசும் பொருந்தியசீர்த் துணையரசும்
தெருளுறவே ஜயந்தந்தாய் திருவருளே வாழ்த்துவமே.

அறமென்றும் தலையெடுக்கும் மறமென்றும் தலைபடுக்கும்
துறையான அறநெறியே துணையாகக் கொண்டொழுகும்
குறையாத நம்மரசும் கூடியநற் றுணையரசும்
தரைமீதே ஜயமடைந்தார் ஜயக்கொடியே நாட்டுவமே.

ஐக்கியமே வெல்லுமெனும் அறமொழிக்கோர் அழிவுண்டோ
ஐக்கியநற் கொடிசேரும் அரசரெலாம் ஜயமுற்றார்
மயக்கமுறும் பகையரசின் வன்படைகள் வலியொழிந்த
வியப்பினையே காட்டிடநம் வெற்றியினை விளக்குவமே.

சுரைக்கொடியோர் பனையினையே சூழ்ந்தேறி வளைத்தாலும்
பரக்கவது மடிந்தொழிதல் பாராரோ பகையரசர்
மரக்கலத்தால் வன்படையால் மாறாநம் அரசர்பிரான்
தரைக்கண்ணே ஜயம்பெற்றார் ஜயக்கொடியே நாட்டுவமே.

உலகெங்கும் நலம்பரவி உயிரெல்லாம் அமைதியுறக்
கலகங்கள் ஒழியவெனக் கருதியஜார்ஜ் அரசர்பிரான்
அலகில்சீர் நல்லரசும் அதனுடன்சேர் துணையரசும்
இலகியசீர் ஜயம்பெற்றார் எந்நாளும் ஓங்குகவே.

பத்திராதிபர்.

HEALTH AND THE TEACHER

சரீரசுகமும் உபாத்தியாயரும்

(முன் தொடர்ச்சி, பக்கம் — 71.)

ஸ்நாநம் செய்வது என்றால் நன்றாய் அழுக்கைத் தேய்த்து நிரம்ப ஜலம்விட்டுக் கழுவி நன்றாய் உலர்ந்த துணியால் துவட்டல் வேண்டும். நன்றாய் ஸ்நாநம் செய்யக் குறைந்தது 10 அல்லது 15 நிமிடங்கள் செல்லும். சவர்க்காரம் (Soap) முதலிய போட்டுக் கழுவுவதில்கூட சரியாய் அழுக்கு போவதில்லை. மேலுக்குமட்டும் அப்பொழுது சற்று வாசனை வீசுமே யன்றி நல்ல பயனளிக்காது. தலைக்கு ஸ்நாநம் செய்யல் நலம். அதனால் உடம்புக்கு ஆரோக்கியமும், சுறுசுறுப்பும், பித்த சமனமும் உண்டாகும். வைகறையில் ஸ்நாநம் செய்பவர்களுக்கு வியாதி பீடிக்காது. கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியா யிருக்கவும் தலைமயிரில் உள்ள அழுக்கு போகவும், தேகத்தின்மேல் சொறி சிரங்கு வாராமல் இருக்கவும் நாம் "அப்யங்கன ஸ்நாநம்" தைலம் அல்லது எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு நீராடும் வழக்கத்தை கையாடுகிறோம். "சனிநீராடு" என்று தமிழ் மாதா கூறியவாறு சனிக்கிழமையே அதற்கேற்ற தினம் ஆகையால் நாம் தினந்தோறும் பிள்ளைகள் குளித்து வருகின்றனரா என்று கவனித்தல் அவசியம்.

4. உடை—ஒவ்வொரு மாணவனும் அழுக்கின்றித் தோய்க்கப்பட்டு உலர்ந்த வஸ்திரங்களையும் சட்டைகளையும் தரித்து வரும்படி நாம் கூறுவதோடு அம்மாதிரி நடக்கின்றனரா வென்றும் பார்வையிட்டுவருதல் அவசியம்.

உடை கறுப்பாகுமாறு அழுக்கேறினவைகளை உடுத்து வருபவர்களைப் பார்க்க அருவருப்பா யிருப்பதுடன் அவர்களுக்கே ஒரு வேதனையையும் உண்டாக்குவதோடு, சொறி, சிரங்கு முதலிய வியாதிகளும் அவர்களை அணுகும். தவிர ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் சிரங்கு முதலிய வியாதிகளுள்ள பிள்ளைகளுக் கருகில் மற்றவர்களை உட்காரவைக்காமலும், அவர்களைத் தொட்டு, அவர்களின் ஆடையைத் தரிக்காமலு மிருக்குமாறு எச்சரித்து, கவனித்துவரல் வேண்டும். "கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு" என்ற நீதிமொழியைக் குறிக்கலாம்.

5. மூன்று ஜீவாதாரங்கள் — ஒரு மனிதன் உயிருடனிருக்க இன்றியமையாதவை — காற்று, ஜலம், உணவு.

காற்று — பிற்கூறிய இரண்டுமின்றி கொஞ்சநேரம் உயிருடனிருக்கலாம்; காற்றின்றி அரைக்கணமும் இருக்க இயலாது. நாம் ஒரு நிமிடத்திற்கு 17 அல்லது 18 முறை சுவாசிக்கிறோம். ஏன் காற்று உட்கொள்ளவேண்டு மென்றால், நாம் திடமாயும் சுகஜீவியாயுமிருக்க முக்கிய ஆதாரம் சுத்த இரத்தம். வேலை செய்வதாலும், நடத்தலாலும், தேகத்தின் ஒரு அம்சம் குறைகிறது. நாம் சாப்பிடும் ஆகாரம் உட்சென்று ஜீர்ணமாகி, திரவரூபமாய் இரத்தத்தில் கலக்கும். அந்த இரத்தம் சுவாசாசயத்திற்கு வந்து நாம் உட்கொள்ளும் காற்றில் உள்ள பிராணவாயுவுடன் சேர்ந்து சுத்தப்பட்டு தேகத்தின் பல உறுப்புகளுக்குச் செல்லும். நாம் வெளிவிடும் வாயு முழுதும் கெட்ட வஸ்துக்கள் நிரம்பிவரும். இதுவே கரியமிலவாயு. இதை சுவாசித்தால் விஷ அணுக்கள் அதிகரித்து, துன்ப முண்டாகும். பள்ளிக்கூடக் கட்டடம் பிள்ளைகளுக்குப் போதுமான காற்றுவருமாறு, ஜன்னல் முதலிய சாதனங்களுடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா வென்று கவனம்செலுத்தல் உபாத்தியாயரின் முதற்கடமை. தவிர, இறந்த ஜந்துக்கள், அழுகிய பதார்த்தங்கள், மலம், குப்பை முதலியவை யிருக்கு மிடங்களிலும், பெரிய நெருப்பு எரிக்கும் இடம், சுடலை முதலிய இடங்களிலும் விஷவாயு ஏராளமாய் இருப்பதும் அங்கே சிறுவர்கள் செல்வதும்

இயல்பாகையால் கூடியவரையில் அவர்களுக்குப் போதித்து, விலக்க முயல வேண்டும்.

ஜலம் — இது இரண்டாவது பிராணுதாரம். நாம் குடிக்குஞ் ஜலம் நிர்மலமானதா யிருத்தல் அவசியம். சுத்த ஜலம் பளிங்கு-போலிருக்கும். அதற்கு யாதொரு நிறமும் ருசியும் இல்லை

ஜல மெடுக்கும் குளம் முதலிய இடங்களில் பல் துலக்கல், வேஷ்டி துவைத்தல், ஸ்நாநம் செய்தல் முதலியவை கூடாது என்று கூறி அவர்கள் செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் ஜலத்தை வடிகட்டிச் சாப்பிடுதல் நலம். ஜலம் பரிசுத்தமாய் புலப்பட்டாலும் அதில் நுண்ணிய அணுக்கள் ஏராளமாய் உள வென்பது அணுத்தரிசினி என்ற கண்ணுடி மூலமாய் பார்த்தால் விளங்கும். அவை வடிகட்டினுலும் ஜலத்துடன் வந்துவிடுமாகையால், வைத்திய நிபுணர்கள் ஜலத்தைக் காய்ச்சி வடிகட்டிப் பருகல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர். ஆதலால்தான் நாம் ஜுரம் வந்தபோதும் ஊரில் துர்வியாதிக ளுள்ளபோதும் வெந்நீர் சாப்பிடுகின்றோம். இல்லாவிடில் அவை உட்சென்று விஷபேதி, சீதபேதி, விஷஜுரம் முதலிய கொடிய வியாதிகளை உண்டுபண்ணும். தவிர கண்ட ஜலத்தைச் சாப்பிட்டால் ஜலதோஷம் உடனே வருவதையும் பார்க்கிறோம். பிள்ளைகள் எப்பொழுதும் சுத்த ஜலத்தைப் பருகுமாறும், வெளியூருக்குச் சென்றால் காய்ச்சிய வெந்நீரைப் பானஞ் செய்யவும் கூறவேண்டும்.

உணவு — இஃது மூன்றாவது பிராணுதாரமாக மதிக்கப்படும். ஏனெனில், இஃதின்றிச் சிலநாள் உயிரோடிருக்கலாம். நாம் உண்ணும் உணவு சுத்தமானதாயும் நன்றாய் வெந்து பக்குவமானதாயும் இருத்தல் அவசியம். தவிர நாம் உண்ணவேண்டிய காலத்தில் உண்ணுதல் அவசியம். அகால போஜனமும், அளவுக்கு மிஞ்சிப் புசித்தலும் நோய்க்கிடமாகும், சரியாய் ஜீர்ணமாகாது. அஃது உணர்ந்தே தமிழ் மூதாட்டியான ஔவைப் பிராட்டியும் "மீதூண் விரும்பேல்" என்று பகர்ந்துளார்.

உடம்புக்கு நோய் அளிக்கும் மணிலா, சீதாப்பழம் முதலியவைகளையும் பழுக்காத காய், அழுகிப்போன பழவகைகளையும் பிள்ளைகள் சபலத்தால் புஜிக்காம லிருக்குமாறு கண்டிக்கவேண்டும். தவிரவும் கடைத்தெருவில், வரிசை வரிசையாயும், வகை-வகையாயும், இனிப்பு, கார்ப்பு முதலிய பக்ஷணங்களை மணிலா எண்ணெய் அல்லது வேறுவித எண்ணெயில் செய்துவைத்திருப்-

பான். நாள் பல ஆனதாயு மிருக்கலாம்; அதன் வாசனைக்காக ஈக்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும். அவைகள் தெருவில் உள்ள பல அசுத்தங்கள், எச்சல், கோழைகளின் மேலும் உட்கார்ந்து உடனே மிட்டாய் தினுசுகளின்மேல் உட்காரும். அவைகளின் காலில் ஒட்டியவைகளும் அதில் சில ஒட்டிக்கொள்ளும். ஏற்கனவே எண்ணெயில் பக்குவமானதும், நாள்பட்டதும் நோய்க்கிடமானவை. ஈயின் வாயில் உள்ள விஷமும் போதாமல் எச்சலும் கலந்துள்ளது. இதைச் சாப்பிட்டவர்கள், எச்சலை உமிழ்ந்தவர்களுக்கு இருக்கும் இருமல் முதலிய தொத்துவியாதிகள் இவர்களுக்கும் இப் பக்ஷணமூலமாய் அணுகலாம்.

உபாத்திமார்கள் கூடுமானவரையில் பிள்ளைகளை இந்தப் பக்ஷணத்தை நீக்கும்படி கூறலாம். தவிர கடைத்தெருவில் சொல்ப விலைக்கு அகப்படும் அழுகிய பழவகைகளை சாப்பிடுவது இயல்பாகையால் அவைகளைத் தடுத்தல் அவசியம்.

6. தேகாப்பியாசம் — படிப்பானது எப்படி மனதிற்கும், புத்திக்கும், மூளைக்கும் இன்றியமையாததோ அதுபோலவே இதுவும் தேகத்திற்கு அத்யாவசியமானது. ஒருவன் அதிகமாய்க் கல்வி கற்பதிலே கவனமாய் கற்றுப் பெரிய பரீக்ஷையில் தேறுகிறான். ஆனால் அவன் நடப்பதற்கும் வண்டி வேண்டும், பலஹீனமா யிருக்கிறான் அப்பொழுது எப்படியும் அவன் கல்வி பயன்படாமல் போகும். கல்வியுடன் சரீரதிடமும் யிருந்தாலன்றி பிரயோஜனமாகாது. அஃதுணர்ந்தே பெரிய கலாசாலை, உயர்தர பாடசாலைகளிலும் கால்பந்து (Foot ball), டென்னிஸ், கிரிக்கெட் (Cricket) முதலிய விளையாட்டுகளை வைத்து வருவதுடன் (Drill) தேகப்பயிற்சியும் ஒரு பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள், நம் பாடசாலைகளிலும் அதை ஒரு பாடமாக வைத்திருக்கச் சிலர் அதை கவனியாதிருக்கின்றனர். அவர்களிதன் மேன்மையை உணர்ந்தாரில்லை. தேகாப்பியாசம் செய்வதால் கீல்கள் நன்றாய் அசைந்து தசைநார்கள் பெருத்து பலக்கும். இரத்த ஓட்டம் விருத்தியடையும். அவயவங்கள் பலப்படும். உடம்பிற்குச் சுறுசுறுப்பு உண்டாகும். வியாதிகள் அணுகா. (இன்னும் வரும்.)

T. N. KRISHNASWAMI IYER,
Student, Govt. Training School,
Villupuram.

TEACHING NOTES ON ATTISUDI

The Second Sutram — இரண்டாம் சூத்திரம்

ஆறுவது சினம்

உபகரணம் - நெருப்பு, கரும்பலகை, etc.] [வகுப்பு மூன்றுவது.

தெற்கிலுள்ள எலிமெண்டரிப் பாடசாலைகளை யான் கவனித்த பொழுது ஆங்கு ஆத்திசூடி படிப்பது நிறுத்திவிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். பரீக்ஷாதிகாரிகள் சிறு பிள்ளைகளுக்குக் கஷ்டந்தருவ தென்றறிந்து வேறு செய்யுள்பாடம் நியமித்திருக்கின்றனர். ஆனால் சுலபமான முறையாய் மாணவரின் மனத்தில் பிரியத்தை யுண்டாக்கிக் கற்பிக்குங்கால் இச்சூத்திரங்களெல்லாம் சுகமாய் விளங்கும். ஆகையாற்றான் இச்சூத்திரங்களுக்குப் யோசனை முறை எழுதத் துணியலுற்றேன்.

இவ்விரண்டாஞ் சூத்திரத்தைக் கற்பிக்க இங்ஙனம் ஆரம்பிக்கலாம்.

உபாத்தியாயர் — (ஒரு பையனைப் பார்த்து) ராமா, உன் தம்பி ஏதும் காரணம் இன்றி உன்னை அடித்தானாயின் உனக்கு எப்படியிருக்கும்?

ராமன் — கோப முண்டாகும்.

உபா — கோபத்தினால் அவனை என்ன செய்வாய்?

ராமன் — அடிப்பேன்.

உபா — முத்து, நீ இன்று மத்தியானங் கோபாலனுடன் கை கலந்து சண்டை செய்தாயே, ஏன்?

முத்து — நாங்கள் விளையாடிக்கொண் டிருக்கையில், அவன் என்னை விளையாட்டாக ஏசினான். எனக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. கோபம் வந்தது. நான் அவனை யடித்தேன்.

உபா — வேலா, அன்று உன் தந்தையார் இங்கு வந்து உன் பேரிற் குற்றஞ்சொன்னது உனக்கு ஞாபகமில்லையா? சங்கதி என்ன?

வேலன் — ஆமாம், எனக்கும் ஞாபக மிருக்கிறது. நான் ஒரு பென்சல் கேட்டேன். அவர் தரவில்லை. அந்தச் சமயம்

பார்த்து என் தம்பி என்னிடம் வந்து நின்று பல்லைக்காட்டி, என்னைக் கேலி பண்ணினன். கோபமென்றால் சகிக்க முடிய வில்லை. அந்தப் பையனையும் நன்றாய் அடித்தேன். நானும் சாப்பிடாமல் வந்துவிட்டேன்.

உபா — முருகா, நீ எப்பொழுதாவது கோபப்பட்டதுண்டா? வேணு, நீ; தாசா, நீ; செல்வா, நீ—கோபப்பட்டதுண்டா? முருகா, உன் தம்பியை அடித்துவிட்டாயே, நீ பின்னல் வருத்தப்பட்ட துண்டா?

முருகன் — வருத்தப்பட்டேன் அப்பொழுது கோபத்தில் தெரியாமல் அடித்துவிட்டேன்.

உபா — இப்படித்தான், கோபத்தில் நம்மை யறியாமற் தகாத காரியத்தைச் செய்து பின்னல் வருத்தப்படுவதுண்டு. நான் நடந்த சங்கதி ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; விஷ்ணு என்ற ஒரு பைய னிருந்தான். அவன் ஒருநாள் ஒரு திருட்டுப் பையனோடு சேர்ந்து பள்ளிக்குப் போகாம லிருந்துவிட்டான். ஆனல் அவன் அதுவரை மிகவும் நல்ல பையன் என்று பலராலுங் கொண்டாடப்பட்டவன். ஆயினும் தாய் அவனது திருட்டுத்தனத்தை யறிந்து அவனைத் தண்டித்தாள். ஒருநாளும் தண்டனை பெறாதவன், அன்று கோபங்கொண்டு தன்னுடைய கண்ணாடித் தமிளரை உடைத்துவிட்டான். பின்னர் இரவு சாப்பிடும் வேளை வந்தது விஷ்ணு தனக்கு முன் கண்ணாடித் தமிளரைக் காணமல், ‘அம்மா, கண்ணாடித் தமிளர் எங்கே? அதில்தான் ஜலம் பருகுவேன்’ என்றான். அதற்குத் தாய் ‘நீதானே அதை உடைத்தாய். இப்பொழுது அதை வா என்றால் வந்துவிடுமோ? நான் என்ன செய்வது!’ என்றாள். அப்பொழுது விஷ்ணு மிகவும் தன் கோபத்திற்காக வருத்தப்பட்டு, ‘அம்மா, எப்படியாவது இன்னொன்று வாங்கித் தாருங்கள். நான் இனி ஒழுங்காய்ப் பள்ளிக்கும் போவேன்; கோபங்கொண்டு எதையும் உடைக்க மாட்டேன்’ என, தாய் ‘அதுதான் சரி’ என்றாள்.

முருகன் — ஆமாம், கோபத்தில் தெரியாமல் உடைத்துப்போட்டான். பின்னல் வருத்தப்பட்டான். இப்படித்தான் நானும் கோபத்தில் ஒரு நாள் அழகான பொம்மை யொன்றை உடைத்து எறிந்துவிட்டேன். பின்னர் வருத்தப்பட்டேன்.

உபா — இன்னமும் வேடிக்கையான கதை யொன்று சொல்லுகிறேன் கவனமாய்க் கேளுங்கள். பிள்ளைகளே, ஒரு ஊரில் ஓர் ஏழை மனித னிருந்தான். (மாதவன் ஆமாம், ஸர், எல்லாக் கதையும் இப்படித்தான் ஆரம்பிக்கிறது. ஒரு ராஜா இருந்தான். ஏழை மனிதன் இருந்தான். ஒரு ஏழைக் கிழவி இருந்தாள், என்று) — ஆமாம், இது அப்படி ஆரம்பித்தாலும் மிகவும் வேடிக்கையா யிருக்கும். ஏழை மனிதன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு நல்ல மனைவி இருந்தாள். ஒருநாள் அவ் வேழை மனுஷன் தன் வேலையை முடித்துச் சாயங்காலம் வீட்டிற்குத் திரும்பினான். அக்காலையில் அவனுக்குப் பசி அதிகம். அவனிடம் ஓர் அணா இருந்தது. வீட்டிற்குப் போனவுடன் நன்றாய்ச் சாப்பிடலா மென்று எண்ணி விரைவாய் நடந்துவந்தான். ஆனால் அவன் வீட்டிற்கு வந்து பார்க்க, அவன் மனைவி அப்பொழுதுதான் சமையல் வேலை ஆரம்பித்திருந்தாள். என்ன செய்வாள் பாவம்! அன்று அவளிடம் யாதொரு காசு மிருந்ததில்லை. சீக்கிரத்தில் தன் புருடனுக்காவது உழக்கு அரிசி எங்கேயாவது பார்த்துச் சமையல் செய்யவேண்டுமென்று அங்கு மிங்கு மலைந்து பார்த்தாள். வெகுநேரம் வரையும் இவளுக்கு வேலைகொடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை. கடைசியில் ஒருத்தி வீட்டிற் கூலிக்கு நெற்குத்தி அரைப்படி அரிசி சம்பாதித்து வந்து, அதில் உழக்கு அரிசியை உலையில் இடுமுன் நேரம் அவ்வளவு ஆயிற்று. அந்தோ! அதற்குள் புருஷனும் வந்துவிட்டான். அவள் அஞ்சிப் பதுங்கி நின்றாள். இவன் வந்து, அடுப்பைப் பார்த்த வுடன் அதிக கோபங்கொண்டு 'அடீ! மூதேவி! இவ்வளவு நேரம் என்ன செய்தாய்? நான் இப்போது வந்து சேர்வேனென்பது உனக்குத் தெரியாதா? மனுஷன் வேலையொழிந்து களைப்புற்று வந்திருக்குங்காலையில், களை தீர்த்துவிட இயலாதவள் இருந்து என்ன? நீ சமைத்தது போதும். நீ பொங்கித்தந்து நான் தின்னுவதுதான் குற்றம்' என்று சொல்லி, பானை சட்டிகள் பலவற்றையும் படபடவென்று உடைத் தெறிந்துவிட்டு, சடுதியாய்ப் பலகாரக் கடைக்குச் சென்று, தன்னிடமிருந்த ஓர் அணாவிற்கும் பலகாரம் வாங்கித் தின்ன ஆரம்பித்தான். பலகாரம் எவ்வளவு நேரம் பசியைத் தாங்கும்? சிறிது நேர-

த்திற்கெல்லாம் மறுபடியும் அவனுக்குக் கடும்பசி உண்டாயிற்று. உடனே விரைவில் நடந்து வீடடைந்தான். வந்து வீட்டைப்பார்க்க, வீடு முழுவதும் ஓடு, ஒரு பானையாவது சட்டியாவது நல்ல நிலையில் இருந்தபாடில்லை. அவன் பெண்சாதி அவனிடம் வந்து 'இருந்த சட்டிபானைக ளெல்லாவற்றையும் உடைத்தீர்களே, அந்த உழக்கரிசிதான் அப்படிப் போயிற்று, இருக்கிற உழக்கரிசியையும் பொங்கித் தின்னப் பானையில்லையே, இனி எதிற் பொங்குவது? கையிலும் காசில்லையே; இப்பொழுதே போய் புதுப்பானைகள் கொள்வதற்கு' என, அவன், 'ஒரு பானையாவது இல்லையா? எல்லாவற்றையுமா உடைத்துவிட்டேன்! என்னிடத்திலுங் காசில்லையே, நன்றாய்ப் பார், ஒரு பானையாவது இருக்கிறதா' என்று சொல்லி, அவனும் பார்க்க, இல்லை என்றே தீர்ந்தது. ஐயோ! தன் அடங்காக் கோபத்திற்காக வருத்தப்பட்டான். அன்று பட்டினி. புருஷனும் பெண்சாதியும் சாதம் சமைத்துச் சாப்பிட வழியற்றிருந்தனர். இது நடந்த சங்கதி, பார்த்தீர்களா, கோபத்தின் கொடுமையை?

(இன்னும் வரும்.)

JAMES G. SUNDRAM,
Asst. Master,
The Kellett High School, Madras.

LOYALTY

ராஜ விசுவாசம்

முந்திய பத்திரிகையில் நாம் படித்தபடி, ஒவ்வொருவரும் நாட்டிற்கு நன்மை உண்டாக அரசனை அடைந்து ஜீவிக்கவேண்டியது மாத்திரம் அல்ல, ஒவ்வொருவரும் ராஜாபிமானம் பொருந்தியும் இருத்தல் வேண்டும். இப்படிச் சொல்வதினால் நீங்கள் எல்லோரும் ராஜதுரோகிகள் என நான் சொல்லுவதாய் நினைக்க வேண்டாம். நமது கடமைகளில் முக்கியமானது ராஜாபிமானம் என்பதை நாம் மறந்து போகாதிருப்போமாக. வேதசாஸ்திரம், நீதிசாஸ்திரம் இவைபோன்ற மற்ற நூல்களும் ராஜதுரோகமே

பாவங்கட்கெல்லாம் கொடியதென்றும், ராஜதுரோகியாகு மொருவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் தண்டிக்கப்படுவா னென்றும் முறையிடுகின்றன. தெய்வத்தன்மை யில்லாமல் எவரும் அரசராகமாட்டார்க ளென்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. முறை மாருத அரசினல் ஜனங்கள் அடிமைத்தனம் நீங்கி, சுவாதீனத்தைப் பெறுகிருர்கள் உயிரும் உயிர்க்கு ஆதாரமாகிய செல்வமும் காப்பாற்றப் படுகின்றன. முறையின்மையும் அநியாயமும் நீங்க, சட்டமும் நியாயமும் பரிபாலிக்கப் படுகின்றன. கல்வியும் வர்த்தகமும் இவைகளினுல் நாகரிகமும் அபிவிருத்தியாகின்றன. ஒவ்வொருவரும் தம் தம் சொந்த அபிப்பிராயங்களை நிலைநாட்டிப் பேசவும் தமக்கு உரித்தான மதாசாரங்களை ஒட்டி நடக்கவும் கூடும். இவ்விதமான சுகங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய இராஜாங்கத்திற்கு நாம் என்றும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருத்தல்வேண்டும் நன்றிமறத்தலினும் மிக்கதோர் பாவம் வேறு கிடையாது. எவ்விதக் குற்றஞ் செய்தவனும் கடைத்தேறுவான்; நன்றி மறத்தல் என்னும் குற்றம் செய்தவன் ஒருநாளும் கடைத்தேற மாட்டான்.

'நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றலது
அன்றே மறப்பது நன்று' — என்றும்

'எந்நன்றி கொன்ருர்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு'

என்றும் பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர்.

அரசாட்சிக்கும் குடிமைக்கும் நல்ல அபிப்பிராயத்தை உண்டுபண்ணுதலும் மற்ஞெரு முக்கிய கடமையாகும். இதற்குக் கல்வி அதிக அவசியமானது. கற்றிருந்தாலொழிய இராஜாங்கத்தில் நடக்குங் காரியங்கள் இன்னின்னவென்றும், அவற்றின் விஷயமாகத் தான் நடக்கவேண்டிய முறைமை இன்னதென்றும் ஒருவனுக்குப் புலப்படா. இவ்வித அறிவின்மையால் அரசியல் நடாத்துவோர்க்கும் குடிகட்கும் பொருத்தம் உண்டாகாது. அதனல் அநேக தீங்குகளுக்கு இடமுண்டாகும். கல்விகற்ற ஒருவன் குடிகளின் உண்மையான அபிப்பிராயங்களை ராஜாங்கத்தார்க்கும் ராஜாங்கத்தாரது செயல்களின் பலாபலன்களை குடிகட்கும் சந்தேகமும் களங்கமும் உண்டாகாதபடி பழுதற்ற இப் பத்திரிகை போன்ற பத்திரிகைகளின் மூலமாயும் நற்சபைகளின் மூலமாயும் அடிக்கடி விளங்கச் செய்யவேண்டும். போதுமான

கல்வியும் அனுபவஞானமும் இல்லாமல் அகங்காரத்தினுல் அரசனுக்கும் குடிகட்கும் வேறுபாட்டைக் கற்பிக்கும் விஷயங்களையும் சாதாரண ஜனங்களுக்குப் பீதியை உண்டாக்கும்படியாக ஆதாரமற்ற சமாசாரங்களையும் புகட்டி, நாட்டிற்கு தீமை விளைவிப்பது மிகக் கொடியதாகும். ஆதலால், அறிவுள்ள ஒருவன் இவ்வகைக் கேடுகள் சம்பவிக்காமல் கூடுமானபோதெல்லாம், அரசிடம் குடிகளுக்கு உண்டாகும் நம்பிக்கைக்குறவை யகற்றி, ராஜாங்கத்திற்கும் பிரஜைகளுக்கும் நம்பிக்கையும் நல்லிணக்கமும் உண்டாகச் செய்தல் முக்கிய கடமையாகும்.

சமயம் வாய்த்தவிடத்து ராஜாங்கத்திற்குப் பொருள் சகாயமும் படைச் சகாயமும் செய்வதும் குடிகளின் கடமையேயாகும். அயல்நாட்டரசனுடன் சமர்புரிய நேரிடுமாயின், அப்போது அரசன் எத்துணைப் படைத்துணை யுடையவனு யிருப்பினும் குடிகளின் சகாயமின்றி வெற்றிபெறுதல் அசாத்தியமாகும். ஆதலால் சமயம் நேர்ந்தபோது அரசனுக்குப் பக்கத்துணையாக நின்று நாட்டைக் காப்பாற்ற முயலவேண்டும். இதுவிஷயம் நமக்குப் புதிய தல்ல, நமது பூர்வீகர்களும் அப்படிச் செய்திருக்கின்றார்கள். இவற்றை நன்றாய் ஆலோசித்து, நாமும் நமது பிள்ளைகளும் நாட்டிற்கு நன்மையுண்டாக நடப்போமாக.

S. JESUDASAN,
C. M. S. Schoolmaster,
Santhapuram.

PREVENTION OF DISEASES
வியாதி வாராமல் தடுத்தல்

'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்னும் பழமொழி எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. நமக்குவியாதி வருவது ஸகஜமானுலும் நமது அறிவைக்கொண்டு அதைத் தடுத்தல்வேண்டும், 'வெள்ளம் வருமுன் அணைபோடவேண்டும்'. அதாவது, வியாதிகண்டபின் அதற்காக மருந்துண்டு, அதை ஸௌக்கியப் படுத்திக் கொள்வதைக் காட்டிலும், வியாதி வரவொட்டாமல் முன்னமே தடுப்பது அறிவுள்ளோர்க்கு அழகு.

நமது தேசத்தில் பிரதி வருஷமும் சுமார் இருபது லக்ஷம் ஜனங்களுக் கதிகமாகவே, புத்தியைக்கொண்டு தடுக்கக்கூடிய வியாதிகளால், மரணமடைகிறார்க ளென்று கணக்கிடப்பட் டிருக்கிறது. நமது தேசத்தார் தங்கள்புத்தியை சுகாதாரவிஷயங்களில் செலுத்துவார்களானால், அந்த இருபது லக்ஷம் ஜனங்களும் நோய்க்குள் அகப்படாமல் சுகித்திருப்பார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நமது புத்தியால் நாம் தடுக்கக்கூடிய வியாதிகளாவன —

1. காலரா என்னும் விஷபேதி.
2. டிஸன்டரி என்னும் சீதபேதி.
3. டையரியா என்னும் அஜீர்ணபேதி.
4. ப்ளேக் என்னும் மஹாமாரி.
5. டைபாய்டு என்னும் விஷஜுரம்.
6. மலேரியா என்னும் குளிர்ஜுரம்.
7. காலிக் என்னும் வயிற்றுவலி.
8. எலிபன்டியாஸிஸ் என்னும் ஆனைக்கால்.
9. ரிங் வர்ம் என்னும் படை.
10. கினி வர்ம் என்னும் நரப்புச்சிலந்தி.
11. இட்ச் என்னும் சொறிசிரங்கு.
12. ஹைட்ரோபோபியா என்னும் வெறிநாய்க் கடி.

மற்றும், பாம்பு வண்டு முதலிய விஷப் பூச்சிகள் தீண்டுதலால் உண்டாகும் வியாதிகள். இத்யாதி வியாதிகளைத் தடுப்பது புத்திமான்களுக்கு ஸர்வஸுலபமெனத் தைரியமாய்ச் சொல்லலாம். மேற்கூறிய வியாதிகள் ஒவ்வொன்றையும் தடுப்பதைப்பற்றி நாம் செய்யவேண்டிய முயற்சியைக்குறித்து அந்தந்த வியாதிகளுக்குப் பிரத்தியேகமாகச் சொல்ல அவகாசம் போதாததினால் முக்கியமான சில அம்சங்களை மாத்திரம் இங்குக் கவனிப்போம்:

காலரா என்னும் விஷபேதி ஸாதாரணமாய் அழுக்குத் தண்ணீரிலேயே உண்டாகி ஓங்கிவளரும் சில விஷப் பூச்சிகளால் பரவுகிறது. இந்த விஷப் பூச்சிகளுக்கு முக்கிய ஆகாரம் அழுக்கே. அழுக்கில்லாவிட்டால் இவை ஆகாரமின்றி நசித்துப்போகும். இந்த விஷப் பூச்சிகள் ஸம்பந்தப்பட்ட ஜலத்தை உபயோகிப்-

போர் எல்லோருக்கும் காலரா உண்டாகக் கூடும். அதனால்தான் ஆற்றங்கரை யோரத்தி லிருக்கும் ஓர் ஊரில் அவ்வியாதி கண்டால், அந்த ஆற்றோரத்தி லிருக்கும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவ்வியாதி பரவுகிறது. அப்படியே ஒருவியாதியஸ்தனுக்கு உபயோகப்படுத்தின பாத்திரத்தைக்கொண்டு ஊர்ப்பொதுக் கிணற்றில் ஜலம் மொள்ளப்பட்டால், அக்கிணற்றில் விஷப் பூச்சிகள் ஸம்பந்தப்பட்டு அந்த ஜலத்தை உபயோகப்படுத்துகிற ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த வியாதி காணநேரிடும்.

மஹாமாரி, விஷஜுரம், மலேரியா முதலிய எல்லாத தொத்து வியாதிகளும் இவ்வாறே உண்டாகின்றன. ஆனால், நாம் நமது புத்தியை உபயோகப்படுத்தி நம்முடைய இருப்பிடத்திற்கு அருகிலும் நாம் உபயோகிக்கும் ஜலத்திற்கு அருகிலும் மலம் முதலிய அழுக்குக ளில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வோமானால், ஒருகால் அவ்விஷப் பூச்சிகள் வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டாலும் இங்கே ஆகாரமின்றி அவை நசித்துப்போகும் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. ஆகையால் தமது உபயோகத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கிற ஜலாதாரத்தைச் செவ்வனே பாதுகாத்துக் கொள்வது நமது கடமை.

ஜனங்கள் புத்தியீனத்தால் அப்படிப்பட்ட வியாதியஸ்தனுடைய துணிகளையும் பாத்திரங்களையும்பொதுக்கிணற்றில் அல்லது குளத்தில் சுத்திசெய்வதனாலும், மலங்களை 'டிஸின்பெக்டெண்ட்' என்று சொல்லப்படுகிற விஷத்தைக் கொல்லும் மருந்துகளைக் கலந்து ஒன்று சேர்த்து கொளுத்திவிட அல்லது ஆழத்தில் புதைத்துவிட வேண்டியிருக்க, அப்படிச் செய்யாமல் அஜாக்கிரதையாய் இருந்து விடுகிறதினாலும், தமக்கும் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ளோர் பலருக்கும் அவ்வியாதி உண்டாகச் செய்கிறார்கள்.

விஷபேதியும், மஹாமாரியும் ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியான தொத்துவியாதி என்றாலும் அவை யிரண்டிற்கும் ஒருமுக்கிய வித்தியாசமுண்டு. விஷபேதி முக்கியமாய் ஜலஸம்பந்தத்தினாலும் மஹாமாரி ஸ்தலஸம்பந்தத்தினாலும் பரவுகின்றன. அதனால் ஓர் ஊரில் விஷபேதி உண்டானால், அது இன்றைக்கு ஊர்வடக்குக் கோடியில் ஒருவனுக்குக் காண்கிறதும், நாளைக்குத் தென்கோடியில் ஒருவனுக்குக் காண்கிறதுமா யிருக்கும். அதாவது அந்த

ஜலத்தை யார் உட்கொள்ளுகிருர்களோ அவர்கள் அவ்வியாதிக்கு உள்ளாகிருர்கள். மஹம்மாரியோ அப்படியல்ல. விஷப் பூச்சிகள் முக்கியமாய்த் தரையிலும் சாமான்களிலும் தங்குவதால் அவ்விடத்திலிருந்து அவை தினேதினே நாலாபக்கங்களிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பரவி, அவ்விடத்தில் வசிப்பவர்களுக்கே காணும். ஆகையால், விஷபேதியைக் காட்டிலும் மஹம்மாரி குரூரமானதாலும் சுலபமாய் அடக்கக்கூடியதாய் இருக்கும்.

விஷப் பூச்சி சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் வியாதி காணவேண்டியிருக்க ஏன் அப்படிக் காண்கிறதில்லை என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். விஷப் பூச்சி சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவருடைய தேகத்திலும் அவ்விஷப் பூச்சிகள் விருத்தியாகி ஒருவகை விஷத்தை உண்டாக்குகிறது. உடனே சுவாமி கிருபையால் நமது உடலில் ஒருவித மாறு விஷம் உண்டாகி, அவ்விஷத்துக்கும் மாறு விஷத்துக்கும் ஒரு யுத்தம் நமது உடலில் நடக்கிறது. விஷப் பூச்சிகளின் விஷம் அதிகரித்தால் நாம் வியாதிக்குள்ளாகி மரணமடைகிருேம்; மாறு விஷம் அதிகரித்தால் வியாதியற்று நாம் சுகப்படுகிருேம். ஆகையால்தான் விஷப் பூச்சி சம்பந்தப்பட்டாலும் சிலர் அவ்வியாதியால் வருந்துகிறதில்லை.

விஷஜுரம் நரம்புச்சிலந்தி படர்கடிப்படை முதலியவைகளும் சாதாரண ஜுரமும் அநேகமாய் ஜலஸம்பந்தத்தினுலேயே உண்டாகிறபடியால் விஷபேதிக்குச் சொன்ன காரணங்களே அவைகட்கும் ஏற்றவை யென்று பாவிக்கலாம்.

சொறி, சிரங்கு, கண்ணோய், ஜலதோஷம் முதலிய சாதாரணத் தொத்து வியாதிகளும் காலரா மஹம்மாரி முதலிய குரூரத்தொத்து வியாதிகளும் ஒருவனுக்குக் காணுமானல் அவனைப் பிரத்தியேகமாக தூரத்தில் வைத்து, அவனைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒருவர், இருவருக்குமேல் அவனோடு ஸம்பந்தப்படாமலும் மற்றெவரும் அவர்களோடு சேராமலும் இருத்தலே உத்தமம்.

மேற்சொல்லிய தொத்துவியாதிகளைப் பரவச்செய்யும் கருவிகள், காற்று, ஜலம், தரை, வியாதிஸ்தன் உபயோகித்த பாத்திரம், துணி, படுக்கை முதலியவைகளாதலால், வியாதியஸ்தன் இருக்கும் அறையில் புதியகாற்று நுழையும்படிக்கும் பழைய காற்று வெளிப்படும்படிக்கும், கதவு,பலகணிகளைத் திறந்து வைத்துக்கொண் டிருக்கவேண்டும். அறையில் காற்று அசுத்தமாகும்

படிக்கு அனேகர் வியாதியஸ்தனைச் சுற்றிக்கொண் டிருத்தல் கூடாது. வியாதி கண்ட வீடுகளிலுள்ள கிணறுகளையும், ஊரிலுள்ள பொதுக் கிணறுகளையும் ஒரு டாக்டர் அல்லது ஸானிடெரி உத்தியோகஸ்தரைக் கொண்டு பெர்மாங்கனேட் ஆப் பொட்டாஷ் என்னும் மருந்தைப் போட்டு சுத்தி செய்த பிறகு, கிணற்றின் ஜலத்தைச் சுமார் 24 மணிநேரம் உபயோகிக்கலாகாது. நாம் குடிக்கும் ஜலத்தை நன்றாய்க் கொதிக்கவைத்து ஆற்றி அருந்தவேண்டும். கொதிக்கிற ஜலத்தில் குளிர்ந்த ஜலம் விட்டு ஆற்றுவது ஒருபோதும் கூடாது. தரையையும் சுவர்களையும் சுத்திசெய்வதற்கென்று ஆஸ்பத்திரியில் கொடுக்கப்படுகிற பெர்க்ளோரைட் ஆப் மெர்குறி லோஷன் என்று சொல்லப்படும் பாஷாண திராவக ஜலத்தை வாங்கி, வீடு சுவர் கூரை முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்றாய் நனையும்படி கழுவவேண்டும். அப்படிக் கழுவி ஆறினபிறகு சுண்ணாம்படித்தல் நலம். சாதாரணமாய் நம்மவர்கள் ஒரு வீட்டுக்குச் சுண்ணாம்பு அடிக்கவேண்டுமானால் சுண்ணாம்பை முதல்நாள் ஜலத்தில் போட்டு மறுநாள் சுண்ணாம்பு அடிக்கிறது வழக்கம். அப்படிச் செய்வதினால் சுண்ணாம்பு அடித்தலின் குணம் அற்றுப்போய்விடுகிறது. ஆகையால், சுண்ணாம்பை ஜலத்தில்போட்டுக் கரைத்தவுடனே உபயோகித்தால் அதின்காரம் வீணாகாமல் கொஞ்சநஞ்ச மிருக்கிற விஷப் பூச்சிகளும் அழுக்கும் அற்றுப்போம். பாத்திரங்களை உலையில் காய்ச்சி, சுத்திசெய்யவேண்டும். துணிகளையும் படுக்கையையும் சாதாரணமாய்க் கொளுத்தி விடுகிறதே உத்தமம். அப்படிக் கொளுத்திவிடக் கூடாதவைகளைக் கொதிக்கிற ஜலத்தில் அல்லது வெள்ளாவியில் நன்றாய் வேகவைத்துத் தோய்த்து வெய்யிலில் உலர்த்தி உபயோகிக்கலாம். தானியம் முதலியவைகளையும், ஜலத்தில் நனைக்கக்கூடாதவைகளையும், விலையுயர்ந்த ஆடைகளையும் குறைந்தபக்ஷம் 8 மணி நேரமாவது வெய்யிலில் உலர்த்தி (தானியங்களைப் பரப்பியும் துணிகளை விரித்தும் வைத்துப்போட்டு) அப்பால் உபயோகிக்கலாம்.

(இன்னும் வரும்.)

S. K. VENKOBA IYER,
Head-master, Board School,
Pakkam.

TEACHING NOTES

போதனைக் குறிப்புகள்

வாசக பாட புத்தகங்களில் அமைத்துள்ள ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கும், ஒவ்வொரு படம் அமைத்திருப்பது மிக்க சிலாகிக்கக்கூடியதே. ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கும் ஒவ்வொரு படமிருப்பதனால் படங்களை மட்டும் பார்த்தும், வாக்கியங்களைப் பாராமலும் குட்டிப்பாடமாகப் படிக்க நேரிடுமென்றாலும், வாக்கியத்தைக் கவனித்து வாசிப்பது, வாசிக்கச் செய்வோரைப் பொருத்ததே. படங்களிருப்பதனால் பிள்ளைகள் அவ்வாக்கியங்களை மிக்க உற்சாகத்தோடு படிப்பார்கள். மேன்மேலும் படிக்க உற்சாகமூட்டுவதே உபாத்தியாயர்கள் கடமையாகும்.

முதலில் பொது அறிவு சம்பந்தமான (பிராணிகள் முதலிய) பாடமும், அடுத்து அவை சம்பந்தப்பட்ட கதையை அமைத்து, அவற்றின் தன்மைகளையும் குணாகுணங்களையும் விளக்கி விவரித்தல், பிள்ளைகள் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற சாதனமே. அவற்றைப் பற்றிய விஷயங்களை ஞாபகத்திலிருந்த பாட்டுகளை அமைப்பது — அமைத்திருப்பது மிக்க சிலாக்கியமாகும். சிறுவர்கட்குப் பாட்டுக்களில் அதிக பிரீதியென்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமாகும்.

பாடங்களில் வரும் பொருள்களையே, சித்திரம் வரையப் பழக்குவதிலிருந்தும், ஒரு பொருளிலிருந்தே அமைப்பு, தன்மை, பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவையும்; அவற்றின் சம்பந்தமாகவே கதையும் பாட்டும் சித்திரமும் வேறு பல பாடங்களும் நடத்துவதினால் 'புற்றிலிருந்து ஈசல் புறப்படுவது போலும்' ஒன்றிலிருந்து ஒன்பது என்பது போலும், ஒன்றிலிருந்து எத்தனை பாடங்கள் — விஷயங்கள் புறப்படுகின்றன — ஏற்படுகின்றன என்னும் உற்சாகந் தோன்றும். சித்திரம் வரையச் செய்வதை வகுப்புக்கேற்ப வரிவடிவமாயும் மொத்தாகாரமாயும் எழுதச் செய்தல் உசிதமாகும். மிகச் சின்னஞ் சிறுவர்கள் வரிவடிவமாய் எழுதப்புகின் மிகக் கடினமாவதன்றியும் வரிவடிவமாக உருவம் அமைவதும் — அமைக்கச் செய்வதும் முடியாத விஷயம். உருவங்களை மொத்தாகாரமாய் (வரைந்து) தித்திக் காட்டித் தீற்றச் செய்யின்

மிக இலகுவாக அமைத்து விடுவார்கள். இது எமது அனுபவமாகும். இவ்வகை முதல் இரண்டாவது வகுப்புக்களுக்கு ஏற்றது ஆகும். மூன்றும் வகுப்பிலிருந்து வரிவடிவமாய் எழுதச் செய்வதும் உசிதமாகும்.

பாட்டுகளுக்குச் சுரங்கள் குறிப்பதோடு, அம் மெட்டுகளையுடைய வேறு பாட்டுகளின் தலைப்புகளையும் குறித்திருத்தல் நலம்; பாட்டுகள் வசனநடையைத் தழுவி மிகத் தெளிவாக இருத்தல் நன்று. எதுகை மோனைகள் பொருந்த வரும்படி அமைத்திருப்பின் பாடுவதற்கு இலகுவாகவும் இன்பமாகவும் இருக்கும்.

P. பரிமணப்பல்லவராயர்,
உபாத்தியாயர், போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,
திருவளர் சோலை, P. O., திருச்சி ஜில்லா.

NATURE STUDY LESSON
இயற்கைப் பொருட்பாடம்

பரமஞானியாகிய கடவுள் மனிதரை எதற்காக சிருஷ்டித்தாரெனில், "தம்மை அறிந்து சிநேகித்து, சேவிக்கவும், இவற்றின் பலனாக மோக்ஷசாதனத்தை யடைந்துகொள்ளவுமே. இதுதான் கடவுளுடைய நோக்கம். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவிடில் கடவுளின் தண்டனைக்கு ஆளாகவேண்டும். நல்லது, கடவுளை எவ்வாறறியலாம்? அவரை யறியக் கல்வியே துணை. கல்வியில்லாத மாந்தர் கேவலம் விலங்கினத்திற்கு ஒப்பாவர்; இது பற்றியன்றோ,

"விலங்கொடு மக்க ளனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்"

என நாயனாருங் கூறியுள்ளார். ஆதலால், கல்வியானது மானிடருக்கு எல்லாவிதத்திலும் மிகவும் அவசியமென்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது.

"ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்காகாது" அதுபோல, 'மனம் படியப்பெறாத கல்வியால்' தினைத்துணையேனும் பயனில்லை. ஆகவே

கல்வி கற்பதின் நோக்கம், தூர்க்குணங்களை யறவே யொழித்து, நற்குணங்களை யுள்ளத்திற் பதித்து, எல்லாம் வல்ல இறைவனை யறிந்து, அவரது ஆஞ்ஞைப்படி நடப்பதேயாம். இயற்கைப் பொருட்களை உற்று நோக்கி, ஆராய்ந்தறிந்து, காரணங்களை நன்கு உணர்ந்து, அவற்றின் மூலமாய்க் கடவுளின் சிருஷ்டி மகிமையை யோர்ந்து, நமக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்துவரும் கருணைக்கடலான சர்வேசுவரனைத் துதித்தலே இயற்கைப் பொருட்பாடத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இளமையிலேயே இயற்கைப் பொருட்களின் தன்மையை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்தறியும் பழக்கமின்றேல், பிற்காலத்தில் எவ்வாற்றானும் இந்த நற்பழக்கம் உண்டாகாது. ஆதலால், இளம் பிராயத்திலேயே உற்று நோக்கும் சக்தியை சிறுவர்களுக்கு விருத்தி செய்விக்கவேண்டும். பாலர்களுக்கு எவ்வண்ணம் 'இயற்கைப் பொருட்பாடத்தை' உபதேசம் செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி என் சிற்றறிவுக் கெட்டியமட்டில் சில சொல்லுகின்றேன்.

சகோதரர்களே! பாலர்களுக்குக் கற்பிக்கும் கல்வியானது, அவர்கள் பிற்காலத்தில் படித்துணர்ந்துகொள்ளும் விஷயங்களுக்கும், அவர்கள் வேறுவகையில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அறிவுக்கும் அஸ்திவாரமா யிருப்பதினால் அது 'மூலாதாரக் கல்வி' (Elementary Education) என்னப்படும். அஸ்திவாரம் பலமா யிருந்தாலன்றி, பெரிய கட்டடம் கட்ட இயலாதன்றோ? அவ்வாறே பாலர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுங் கல்வியும் ஸ்திரமானதா யிராவிடின் பிற்காலத்தில் யாதொரு பயனையும் பயக்கமாட்டாது.

ஐரோப்பியர் இயற்கைப் பொருள்களை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்தறிவதில் எவ்வளவு தேர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றனர். தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனரெனில், அவர்கள் உலகம் வியந்து கூறுமாறு பல அரிய கட்டடங்களையும் பல அற்புதமான யந்திரங்களையும் கண்டுபிடித்துச் செய்து, உலகில் என்றும் அழியாப் புகழுடம்பைக் கொண்டனர் — கொள்ளுகின்றனர் — இனியும் கொள்ளுவார்களென்னவுங் கூறலாம். முற்காலத்திலிருந்த நம் நாட்டுக் கவிஞர்களும் இயற்கை வஸ்துக்களைக் கவனித்து, ஆராய்ந்திருக்கின்றன ரென்பதை அவர்க ளியற்றியுள்ள செய்யுட்களில் மலிந்துள்ள உவமைகளும் உதாரணங்களும் நன்கு புலப்படுத்தும். தற்காலத்

தில் இவ்வருமையான குணம் 'அத்தி பூத்ததுபோல்' ஒருவரிருவரிடத்துக் காணப்படுகின்றது.

ஏன் நமது நாட்டினரிடம் இவ்வரிய குணமானது குறைந்தும் ஐரோப்பியரிடம் நிறைந்துமிருக்கின்றதென்றால்:—ஐரோப்பியர் சிறுபிள்ளையாயிருக்கும்போதுகூட, தன்னிச்சையாய் எங்கும் ஓடியாடித் திரிந்து, அங்கங்குள்ள பூச்சி புழுக்களைப் பிடித்து அவைகளை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்தறிகின்றனர். தாங்கள் கண்ட அதிசயங்களை நண்பர்களிடமும் பெற்றோர்களிடமும் நவில, அவர்கள் இவர்களைப் புகழ இவர்கள் உற்சாக மேலீட்டால் மேலும் மேலும் இந்த அற்புத குணத்தைக் கையாடுகிறார்கள். தெரியாத விஷயங்களைப் பெற்றோரிடமாவது, உபாத்தியாயரிடமாவது கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுகின்றனர். நம் நாட்டிலுள்ளவர்களிடம் இக்குணமிருப்பது மிகவும் அருமை. சிறுவர்களை யதேச்சையாய் விளையாடவும் விடார்கள். தப்பித்தவறி ஏதாவது புழுப்பூச்சிகளைக் கண்டால் பயந்து ஓடுகின்றனர். அல்லது அவற்றைப் பிடித்து வருத்துவார்களேயன்றி அவற்றின் அவயவ அமைப்பையும் குணநுணங்களையும் கவனித்தறியார். ஏதாவது விநோதமான பூச்சியையாவது செடியையாவது பெற்றோரிடம் காட்டினால், "அடா அசிங்கம்பிடித்தவனே, இதைத் தொடலாமா, கீழேபோடு கீழேபோடு" என்கின்றனர். இவ்வாறு சொன்னால் மறுபடி அவர்கள் எதையாவது கவனிப்பார்களா? யோசித்துப் பாருங்கள். வீட்டில்தான் இப்படியென்றால், பிள்ளைகளின் உற்று நோக்கும் சக்தியையும் ஆராய்ந்தறியும் சக்தியையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய உபாத்தியாயரிடத்திலுங்கூட சில சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறு நடைபெற நேரிடுவது மிக்க துக்கமான காரியமேயாம். இயற்கைப் பொருட்பாடம் போதிக்கும் சில உபாத்தியாயர்கள் தங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்துள்ள ஏதாவதொரு வஸ்துவைப் பற்றித்தான் போதிப்பார்கள். இது அவ்வளவு உசிதமாகாது. இயற்கைப் பொருட்பாடத்திற்கு வேண்டிய பொருட்களை உபாத்தியாயர் தேர்ந்தெடுப்பதினும் பிள்ளைகள் கொண்டுவரும் பொருட்களைப்பற்றிக் கற்பிப்பதே உசிதம். சில சமயங்களில் பிள்ளைகள் கொண்டுவருகிற பொருட்களைப்பற்றி உபாத்தியாயருக்கே நன்றாய்த் தெரியாமலிருக்கலாம். அவ்வமயங்களில் 'அடே இதைப்பற்றி இப்போது என்ன, உடனே இதை தூர எறி' என்று சொல்வார்கள். இது மிகவும் தவறாகும்.

இப்படிச் செய்வதினால் பிள்ளைகளின் ஊக்கம் குன்றி உள்ளதும் போய்விட நேரிடும். ஆதலால் இயற்கைப் பொருட்களின் ஆராய்ச்சியை உபாத்தியாயர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதனோடு பாலரையும் இவ் விஷயத்தில் தேற்றுவித்தல் வேண்டும்.

இயற்கைப் பொருட்களை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்தறிந்து பழகுவதால், அவற்றின் அமைப்பும் பேதாபேதங்களும் அவற்றின் காரணங்களும் செவ்வனே புலப்பட இவ்வஸ்துக்களை இவ்வண்ணம் சிருஷ்டித்துத் தமது சிருஷ்டி மகிமையை யுணரா ஏனையருக்கும் நற்புத்தி புகட்டும் கடவுளின் தன்மை ஒருவாறு விளங்க, அப்பரம பிதாவின் அணைகடந்த ஞானத்தையும், உலக விசித்திர அமைப்பையும் உணர்ந்துகொள்ளவும் இடமேற்படுவதால் இது மிக முக்கியமான பாடமென்றே மொழிதல் வேண்டும். ஆதலால் 'இயற்கைப் பொருட்களின் ஆராய்ச்சியை' இளமையிலேயே பயிற்றல்வேண்டும்.

நமது நாட்டினரில் பெரும்பாலோர் குருட்டு நம்பிக்கையுடையவர்களாயும் இயற்கை வஸ்துக்களின்மீது பிரீதியற்றவர்களாயு மிருப்பது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதே. யார் என்ன சொன்னாலும் இது இப்படி நடக்குமாவென ஆராய்ந்துணராது, அவர்கள் வாக்கில் எவ்வளவு அபத்த முள்ளதானாலும் அதனை நம்புகின்றனர். மற்றும் அன்றன்று நடைபெறுகின்ற மிகவும் சாதாரணமான விஷயங்களைக்கூட கவனிக்கிற குணமும் கிடையாது. இது நகைக்கத்தக்க விஷயமேயன்றோ? ஏன் இவர்கள் இந்த விதமான சுபாவமுடையவர்களா யிருக்கின்றனரெனில்: சிறு வயதில் இந்த விஷயத்தைக் கவனியாமல் விட்டதினாலேயே. ஆதலால், சிறுவர்களிடம் இந்த அருங்குணங்கள் பசுமரத்தாணி போற் பதிய உபாத்தியாயர்கள் கவனித்து உழைப்பார்களேயாகில் நமது நாடு நன்னாடாகு மென்பதி லாக்ஷேபமில்லை.

இயற்கைப் பொருட்களைக் கண்ணுக்கு முன்வைத்து அவற்றின் பல விஷயங்களை ஐம்புலன்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்தறியாமல் எவ்வளவுதான் சாதுரியமாகக் கற்பித்தாலும், அது 'இயற்கைப் பொருட்பாட' மாகமாட்டாது. அப்படியே அணிலைப் பற்றிய இயற்கைப் பொருட்பாடம் நடக்கும்போது, அணிலின் படத்தையோ, பிரதிமையையோ உபயோகித்து எவ்வளவு நன்-

ருகக் கற்பித்தாலும் அது இயற்கைப் பொருட்பாடமாக மாட்டாது. சிலர் இயற்கைப்பாடமென்று எடுத்துக்கொண்டு பிள்ளைகளின் வயதையும், அறிவையுங்கூடக் கவனியாது தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயங்களையெல்லாம் உபந்யாசமாக மொழிந்து விடுவர். இதுவும் சரியான முறையன்று. இயற்கைப் பொருட்களைப் பற்றிய நுட்பமான விஷயங்களையெல்லாம் கற்பிக்கவேண்டுமென்பது அனாவசியம். தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கைப் பொருட்களின்மீது பிரீதியும் ஊக்கமும் உண்டாகச் செய்வதே இப்பாடத்தின் கருத்து. பாலர் தரமாக ஒவ்வோர் இயற்கைப் பொருட்களின் காரணகாரியங்களையும் முறையே ஆராய்ந்தறிந்து பல வஸ்துக்களைப்பற்றிக் கற்றபின், இயற்கைப் பொருட்களின் ஒற்றுமை வேற்றுமை முதலியவற்றையும் அறிந்துகொள்ளுவார்கள்.

'இயற்கைப் பொருட் பாடத்துக்கு வேண்டிய பொருட்களை உபாத்தியாயரே தேர்ந்தெடுப்பதினும் பிள்ளைகள் கொண்டுவரும் பொருட்களைப்பற்றிக் கற்பிப்பதே உசிதம்' என முன்பு கூறினேனன்றோ? இவ் விஷயத்திலும் கவனிக்கக்கூடிய விஷயங்கள் சிலவுண்டு. மாணவர் கொண்டுவரும் பொருட்களைப்பற்றிப் போதிக்க அது காலமா? அப்பொருட்களைப்பற்றிப் போதிப்பதால் பாலரின் உற்றுநோக்கும் சக்தியும், ஆராய்ந்தறியும் சக்தியும் விருத்தியாக இடமுண்டா? என இவை முதலியவற்றைக் கவனித்து, சமயோசிதமாய் நடத்தவேண்டியதே போதகர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாகும். ஒரு பையன் இறந்துபோன ஓர் பறவையை பாடசாலைக்குக் கொணர்கிறானென வைத்துக்கொள்வோம். அந்த சமயத்தில் பறவையின் நடமாட்டம், பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றைப்பற்றி உபாத்தியாயர் விமரிசையாய்ப் பாடம் நடத்தியபின், பறவையைப் பற்றி நல்ல இயற்கைப்பாடம் நடத்தியதாக எண்ணுவாராயின் அவர் மடமையை உடைமையாயணிந்தவரே. ஏனெனில், இயற்கைப் பொருட் பாடத்தினால் விருத்தியாகவேண்டிய உற்று நோக்கும் சக்தி ஆராய்ந்தறியுந் தன்மை முதலியவை விருத்தியாகவில்லை. விருத்திபாக இடமுமில்லை. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் புத்தியைச் செலுத்தி; கால வேறுபாடு, பொருள் வேறுபாடு ஆகிய இவைகளைக் கவனித்துப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்களைக்கொண்டு நடத்தவேண்டும்.

பொருட்களை நேரில் வைத்துக்கொண்டுதான் இப் பாடம் போதிக்கவேண்டும் என்றால், நமது நாட்டிலில்லாத இதர இயற்கைப் பொருட்களைப் பற்றியே கற்பிக்கக்கூடாதா? என சிலர் வினவலாம். அந்நிய நாட்டிலுள்ள இயற்கைப் பொருட்களைப் பற்றிக் கற்பிக்கவே கூடாதெனை யான் கூறவில்லை. தெரிந்ததிலிருந்து தெரியாததைக் கற்பிக்கவேண்டியதுதான் உத்தமமான போதனை யென்பதை யெவரும் மறுக்கார். ஆகவே இப்பாடத்தில் பாடசாலை உள்ள ஊரில் அகப்படக்கூடிய இயற்கைப் பொருட்களைப்பற்றி முதலில் செவ்வையாய்க் கற்றுக்கொடுத்துப் பிள்ளைகளின் உற்றுநோக்கும் சக்தியையும், ஆராய்ந்தறியும் சக்தியையும் விருத்திசெய்யவேண்டும். இவை நன்றாய்ப் போதிக்கப்பட்டபின், அவ்வியற்கைப் பொருட்களைப் பார்த்து 'சித்திரம்' எழுதக் கற்பிக்கவேண்டும். இப்படிப் பழகுவதால் படத்தைப் பார்த்தவுடனே அந்தந்த பிராணிகள், தாவரங்கள் முதலியவற்றைப் பற்றிய ஏறக்குறைய எல்லா அம்சங்களையும் நாளடைவில் உணர்ந்துகொள்ளும் சக்தி மாணவருக்குத் தானாகவே உண்டாகிவிடும். இதன் பின்னர் இதர நாட்டின் இயற்கை வஸ்துக்களைப்பற்றிக் கற்பிக்கலாம்.

இப்பாடம் கற்பிக்க 'உல்லாஸப் பிரயாணம்' (Excursion) 'தோட்டம்' 'சித்திரம்' இவை இன்றியமையாத சாதனங்களாம். மேல் வகுப்புக்களில் நடத்திய இயற்கை வஸ்துக்களைப் பற்றி வர்ணித்து 'வியாஸம்' எழுதவும் கற்பித்தல், மிக்க மேன்மையானதும் மெச்சத்தக்கதுமான விஷயம். இது எவ்வளவு உசிதமானதென யானுரைக்காமலே யுணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இயற்கையில் மாறுபாடுகள் உண்டு. அவை: (1) வெளிப்படையான மாறுபாடுகள். (2) சூக்ஷ்மமான மாறுபாடுகள். இவற்றில் வெளிப்படையான மாறுபாடுகளைத்தான் முந்த முந்த கவனிக்கச்செய்யவேண்டும். சூக்ஷ்மமான மாறுபாடுகளை நாளடைவிற் கவனிக்கச்செய்யலாம். பின்வரும் விஷயங்களைக் கவனிக்கச்செய்து மேல்வகுப்புப் பிள்ளைகளை இவ்விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பு எழுதிவரச் செய்யலாம். அவை வருமாறு: —

1. பூமியைப்பற்றிய விஷயம் — பலவகைக் கற்கள், மண், மணல் முதலியவைகளைச் சேகரித்து மியூஸியத்தில் வைக்கச்செய்து, அவற்றைப்பற்றி விவரமாக அறிந்துகொள்ளல்.

2. ஆகாயத்தைப்பற்றிய விஷயம்—சீதோஷ்ணஸ்திதி, காற்றின் திசை, வேகம், சூரியனின் ஸ்தலமாறுதல், மேகங்களின் வகைகள், சந்திரனின் மாற்றம், நக்ஷத்திரங்கள் முதலியன. (வாயுமானி, உஷ்ணமானி, காற்றுக்காட்டி, திசைகாட்டி, வர்ஷமானி, இவைகளைச் சுலபமாய் நாமே செய்துகொண்டு, உபயோகிக்கும் விதம் முதலியவைகளையும் போதிக்கலாம்.)

3. தாவரங்களைப்பற்றிய விஷயம் — தோட்டக்குறிப்பு எழுதச் செய்தல்; (அந்தந்த மாதங்களில் அகப்படக்கூடிய பழங்களைக் குறிப்பு எழுதவும் மரம் செடிகளைப் பார்த்தவுடனே இன்ன மரம் இன்ன செடியென்று சொல்லக் கற்பிக்கவேண்டும். பழங்களை உண்ணச் செய்யலாம், புஷ்பச் செடிகளைப்பற்றியும் அவ்வாறே, அந்தந்த மாதங்களில் கிடைக்கக்கூடிய புஷ்பங்களைப் பற்றியும் எழுதலாம். இலை உதிர்தல், துளிர்த்தல், புஷ்பித்தல், காய்த்துப் பழுத்தல் இவைகளையும் கவனிக்கச் செய்யலாம். விதைகளைச் சேர்த்தும், இலை, பூ, வேர், பட்டை முதலியவற்றைச் சேகரித்தும் மியூஸியத்தில் வைக்கலாம்.)

4. பிராணிகளைப்பற்றிய விஷயம் — செல்வப் பிராணிகளை வளர்த்துக் கவனித்தல், பறவைகள், கூடுகட்டல், முட்டையிடல் முதலியன. ஊர்வன, மீன், நண்டு, நத்தை, வண்ணாத்திப்பூச்சி, சிலந்தி ஆகியவை. (இப்பாடங்களில் சமயோசிதமாய் 'உல்லாஸப் பிரயாணத்தை' (Excursion) உபயோகிக்கவேண்டும். பறவைகளின் முட்டைகள், கூடுகள், அலகுகள், நகங்கள், பிராணிகளின் எலும்புகள் இவைகளைச் சேகரித்து மியூஸியத்தில் வைக்கலாம்.)

சகோதரர்காள்! கண்டுமிக சொற்ப விஷயங்களைமட்டும்குறித்தெழுதியுளேன். இவற்றை மட்டும்தான் போதிக்க எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதல்ல. இடம் பொருள் ஏவல் இவைகளைக் கவனித்தும் அந்தந்த வகுப்பு மாணவரின் சக்திக்கும் புத்திக்கும் ஏற்றவாறும் காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அடிக்கடி பாட சம்பந்தமாக வெளியிடங்களுக்கு கூட்டிக்கொண்டுபோய் அங்குள்ள இயற்கைப் பொருட்களை உற்று நோக்கச்செய்து பாடசாலைக்கு வந்தபின் அவ்வியற்கைப் பொருட்களைப்பற்றி வியாஸம் எழுதச்செய்வதை மேல் வகுப்புப் பிள்ளைகள் மேற்கொள்ளச் செய்தல் வேண்டும்.

கடைசியாய், இயற்கைப் பொருட்பாடத்தைச் செவ்வையாய்க் கற்பித்ததின் பலனாகப் பிள்ளைகளின் மனோ சக்திகளை விருத்திசெய்து, இயற்கை வஸ்துக்களின் விசித்திர அமைப்பு, தோற்றம் முதலியவைகளால் பரமஞானியாகிய சர்வேசுவரனின் சிருஷ்டி மகிமையையும், இப்பொருட்களெல்லாம் நமது உபயோகத்தின் பொருட்டே இவ்வண்ணம் அவரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதையும், நமக்குப் பல்விதங்களால் நன்மை செய்துவரும் கருணாசமுத்திரமான கடவுளை யறியவும். அவரை எல்லாவற்றையும்விட மேலாக நேசிக்கவும். அவரின் இன்னருள் பெற்று இறுதியில் மோக்ஷசாதனத்தை யடையவும் வேண்டியதே. உலகில் உதித்த மானிடரின் கதி என்பதையும் நன்கு புகட்ட வேண்டியதே. இந்தப் பாடத்தினுடைய நோக்கமாகக் கொண்டு நடத்தவேண்டும். ஆதலால், இவ் வியற்கைப் பொருட்பாடத்தை மற்றைய பாடங்களினும் நன்கு போதித்து மாணவரைச் சீர் திருத்தும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவன் கருணைபுரியுமாறு மன்றாடுவோமாக.

M. அடைக்கல சாமி,
ஹெட்மாஸ்டர், போர்டு ஸ்கூல், திருநரையூர்.